Omne genus plures habet ſpecies.
Sicut ꝓpoſitum in propoſito: ſic oppoſitum in oppoſito
Donum eſt datio irredibilis.
Nihil prohibꝫ aīam ſuiipſius ſciam habere
Mediū eſt in eodē genere cum extremis
Si quid oio ex ſpecie ꝑmutatū eſt illud non ꝯtingit amplius idem ꝑmanere. Ex quo habem⁹ ꝙ deſtructa ſpē impoſſibile eſt indiuiduū generis idem numero ꝑmanere
Pars nullo modo predicatᷣ de ſuo toto
Vinū nō eſt aq̄ in vite putrefacta qđ tn̄ voluit empedocles.
Nemo dī eē talis eo ꝙ poſſit eē talis vel q: poſſit facere tale.
Pōtem̄ de⁹ ꝛ ſtudioſus praua agere: ſed tn̄ non ſunt hmōi
Quod fit non eſt Non entis non ſunt ſpēs ꝛ drn̄e.

¶ Sequūtur auto. v. libri thopicorum ariſtotelis.

SI aliq̇d dicitᷣ eē ꝓpriū alteri⁹ ꝛ nō ſeparat ipm ab oībus alijs nō tn̄ aſſignatū eſt eſſe proprium
Gratia diſcendi proprium aſſignatur. vn̄ proprium debꝫ ſemper aſſignari ꝑ notiora
Sentire dicitur dupliciter. ſcꝫ habere ſenſum ꝛ vti ſenſu
Conturbat audientem qđ frequenter dicitur
Oppoſita ſunt ſimul natura
Omne ſenſibile extra ſenſum factū incertū fit. quia dubiū an ſit vel non ſit quando recedit a ſenſu
Et qui omnino inſtat omnino aduerſandum eſt
Qđ ꝑ ſupabūdantiā dicitᷣ vni ſoli ꝯuenit ¶ ſniōnē aliquorū
Tres ſunt ſpēs ignis. ſcꝫ lux: flāma: ꝛ carbo. ꝛ hᷓ ē verꝫ ſm opi
Impoſſibile eſt idē eſſe ꝓpriū pluriū. ſicut ſimpliciter ad ſimpliciter: magis ad magis: maximū ad maximū ꝛ ecōuerſo

¶ Sequūtur auto. vi. libri thopicorum ariſtotelis

GEn⁹ maxime eorꝫ q̄ ſunt ī diffinitōe videtᷣ diffinitū ſignificare
Melі⁹ eſt qđlibet feciſſe q̄ꝫ bene feciſſe
Oportꝫ diffinientē planiſſima iterꝑtatōe vti eo ꝙ cā cognoſcēdi traditᷣ diffinitio. vn̄ diffinitio nō debꝫ eē obſcura nec aliq̇d ſupfluū ꝯtinere.
Ductio ꝛ ꝯmenſuratio ſunt eq̇uoca. Ex quo habetᷣ cōiter ꝙ oē nomē verbale in cio eſt eq̇uocū videlꝫ ꝙ tria ſignificat. ſcꝫ agētis actōem rei paſſe paſſionē ꝛ ipāꝫ rē

paſſam ſiue actum intermedium
Equiuocoꝝ nõ eſt diffinitio. vñ ſolius vniuoci eſt diffinitio.
Omne inconſuetum eſt obſcurum
Oẽs trãſferentes ſm aliquã ſilitudinẽ ſe tranſferunt
Imago eſt cuius generatio eſt per imitationem
Illud eſt ſuperfluum in diffinitione quo ablato qḋ remanet
ſatis manifeſtet quod diffinitur.
Flegma eſt humidũ primũ a cibo indigeſtum.
Diffinitio debꝫ dari ꝑ priora ⁊ notiora qꝛ omnis doctrina et
oĩs diſciplina ex priorib⁹ ⁊ notioribus fit.
Uni⁹ ⁊ eiuſdem rei nõ pñt eē plures diffinitiões: ſed tm̃ vna.
Oĩs bona diffinitio dꝫ ꝯſtare ex genere ⁊ differentijs. qꝛ iſta
ſunt priora ⁊ notiora ꝙ̃ ſpẽs que diffinitur
Simpliciter notum eſt qḋ omnibus notum eſt
Oppoſitorum eadem eſt diſciplina
In diffinitione vni⁹ correlatiui debꝫ poni relatiuũ ⁊ ecõuer-
ſo. quia impoſſibile eſt vnum cognoſci abſqꝫ reliquo
Dies eſt latio ſolis ſuꝑ noſtꝝ emiſperium
Grãmatica eſt ſcia ſcribẽdi ⁊ recte intelligẽdi illud qḋ profert.
In diffinitõe cuiuſlibet rei nõ debꝫ poni gen⁹ ꝓpinquũ ⁊ re-
motum. qꝛ in genere propinquo fit.
Omnis differentia ſpecifica cum genere facit ſpẽm
Genus ꝑ ſe non predicat de differentia
In diffinitione proprie paſſionis debet poni ſubiectum
Omnis diffinitio data ꝑ accidens vituperanda eſt.
Itẽ diffinitio data ꝑ ꝯiũctõem copulatiuã vel diſiũctiuã vi
Omnes honorem appetunt tuperanda eſt
Finis in vnoquoqꝫ eſt optimũ gratia cuius ſunt alia.
Impoſſibile eſt incorporeũ corpore ꝯmiſceri
Non qui clam ſumit ſed qui vult ſumere latro eſt
¶ Sequũtur auto. vij. libri thopicorum ariſtotelis.
O Portꝫ id qḋ maxime dicit ⁊ optimũ vnũ eſſe numero
Que vni ⁊ eidẽ nõ ſunt eadẽ: inter ſe non ſunt eadem
Facili⁹ eſt deſtruere ꝙ̃ ꝯſtruere: ⁊ corrumpere ꝙ̃ facere.
Inter oĩa ꝑdicta difficilimũ eſt ꝯſtruere diffinitionem.
Accidens vero ꝯſtruere facillimum eſt